

nepopisnim veseljem sta ga ogledovala drugi dan in še z večjim veseljem zauživala prvi kos kruha, ki sta si ga prislužila s svojim delom. J. E. Bogomil.

Tri vprašanja.

Pred nekega škofa je prišel fantiček-pastirček, ki se je o njem čulo, da je zelo moder. Prosil je škofa, da bi ga vzel v službo. Škof obljubi, da bo uslišal njegovo prošnjo, ako mu bo prav odgovoril na trojno vprašanje; zraven mu pa hoče za vsak povoljni odgovor dati po en tolar.

Škof vpraša: »Najprej mi povej, koliko je zvezd na nebu?« — Deček zahteva tinto in papir; nato napravi toliko pik nanj, kolikor je sploh mogel; slednjič reče: »Toliko zvezd je na nebu in nič več.« — Škof se zasmee in reče: »Kdo bo te pikce štel?« — Deček: »Saj tudi zvezd ni moč sešteti.« Dobil je tolar.

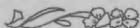
Drugo vprašanje: »Koliko kapljic je v morju?« — Pastirček vzame zopet polo papirja in začne pisati številko za številko. Škof ga prekine, češ, če boš tako pisal, ne prideš do konca. — Deček: »Saj tudi pri morju ne pridemo do konca, ako bodo potoki in reke vedno tekle. Storite, da vse vode usahnejo, potem Vam povem, koliko kapljic je v morju.« — Škof je bil zadovoljen; deček je dobil drugi tolar.

Nato mu zastavi tretje vprašanje: »Koliko listja je na vseh drevesih?« — To moraš pa na pamet izračunati, drugače ne velja!« — Deček ni bil v zadregi: »Ako odštejete vse listke, ki v jeseni odpadejo, od fistih, ki so spomladí pognali, pa veste čisto natančno.« — Škof: »Potem ne ostane nobeno listje.« — Deček: »Saj pozimi tudi ne ostane na drevju.« — Škof se je moral smejati, pa mu je izročil tretji tolar.

Sedaj se pa osmeli fantiček, pa pravi: »Dovolite, da Vam dam še jaz eno vprašanje: V čem sva si midva podobna in v čem različna?« — Tega škof ni uganil. Zato reče deček: »V katekizmu smo se učili,

da ste Vi pastir in pasete ovčice; v tem sva si enaka. Razloček je pa v tem, da ste Vi višji pastir, da uživajte čast in spoštovanje, pa tudi denar imate; jaz sem pa reven pastirček brez denarja in brez ugleda. Vzemite me v službo in skrbite zame, da se mi bo boljše godilo!»

Modrega fantiča je škof uslišal. Postal je odličen in učen mož.

Igra je igra.

11. Preveč zares.

Mejičarjev Jožek je bil od sile živahen deček. Kjer se je prikazal med tovariši, povsod ga je spremljalo veselje in smeh. Prav izvrstno je znal posnemati vedenje raznih ljudi. Danes je nastopal kot brusar in tako dobro posnemal starega Rezijana, da je bila vsa hiša polna smeha. Drugič se je pa usedel na stol, vzel v roke razdrapan škorenj in ga obdelaval, kakor bi bil najmanj že deset let čevljar. Koliko je bilo zabave, ko je Jožek pokazal, kako se obnaša pijanec na cesti, kako meri njeno širino, kako se slednjič prevaža v cestni jarek in tam obleži!

Da, Jožek in pijanec! Ali se še spomnijaš tistega dne, Jožek! Kako je bilo?

Skrivaj je ukradel Jožek nekaj denarja in v vaški gostilni kupil žganja, da ga bodo imeli oče za delavce, — tako se je zraven zlagal. V resnici pa ni bilo tako. Jožek ga je hotel popiti sam, zato da bi bolje pokazal, kako se vede pijanec. Kaj si vsega ne izmislil, kaj ne!

Naglo in s strahom je popil Jožek tisto nesrečno pijačo. In potem med svoje tovariše! Ali bo smeha, ko bo Jožek pokazal pijanca v vsej resnici!

Jožek gre. Nekaj časa gre dobro, prav dobro. Toda polagoma se začne delati tema pred njegovimi očmi — nekaj čudnega: tema sredi poldneva — glava postaja težka, cel svet se zavrti pred njim, in Jožek pade in obleži in leži dolgo časa nezaveden.